

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1166/2015
02.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у предмету предлагача М.Р. из Р., чији је пуномоћник М.Ц. адвокат из Р., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву, Р4 И бр.87/14 од 26.05.2015. године, на седници одржаној 02.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и ПОТВРЂУЈЕ решење Вишег суда у Краљеву Р4 И 87/14 од 26.05.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Р4 И 87/14 од 26.05.2015. године, у ставу првом изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року као и захтев за накнаду због повреде права на суђење у разумном року које је предлагач поднео преко пуномоћника и утврђено да у извршном поступку који је вођен пред Основним судом у Краљеву, Судска јединица у Рашкој И бр.1439/11, а сада се води пред Основним судом у Рашкој подносиоцу захтева није повређено право на суђење у разумном року, зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. У ставу другом изреке, одбијен је захтев подносиоца захтева за досуђивање примерене накнаде за повреду права на суђење у разумном року у износу од 5.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. У ставу трећем изреке о повреди права на имовину и на накнаду материјалне штете у укупном износу од 538.199,00 динара, како је наведено у изреци првостепене пресуде као и трошкове парничног и извршног поступка у појединачно израженим износима са каматом, предмет се враћа Уставном суду а по правноснажности овог решења. У ставу четвртном изреке одлучено је да подносилац захтева сноси трошкове истог.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу, због битних повреда парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11...55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, број 25/82...“Сл. гласник РС“, број 46/95...55/14), на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

У поступку доношења побијаног решења нема битних повреда из члана 374. став 2. ЗПП, на коју овај суд као другостепени пази по службеној дужности, а ни повреде из тачке 12. ове законске одредбе, на коју се указује у жалби јер побијана пресуда садржи разлоге о свим одлучним чињеницама.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да је предлагач дана 19.05.2011. године поднео Основном суду у Краљеву, Судска јединица у Рашкој предлог за дозволу извршења против извршног дужника К. „И. ЦГ“, ДП Б., у реструктурирању, на основу извршних исправа, пресуда Општинског суда у Рашки П1 бр.1/07 од 23.11.2007. године и П1 196/08 од 03.11.2008. године, ради исплате новчаних потраживања у висини неисплаћене и досуђене зараде, за одређени период. Решењем о извршењу И бр.1439/11 од 26.05.2011. године усвојен је предлог за одређено извршење пленидбом и преносом новчаних средстава која се воде на жиро рачунима извршног дужника, после чега је ово решење одмах достављено НБС Одељењу за принудну наплату. Међутим, извршење до данас није спроведено, јер на жиро рачунима извршног дужника нема новчаних средстава, односно исти су у блокади.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је констатујући одређене пропусте од стране суда приликом одлучивања о приговору извршног дужника, везано за дужину трајања поступка, оценио да у конкретном предмету предлагачу није повређено право на суђење у разумном року. Првостепени суд је имао у виду и понашање предлагача и оценио да има његовог доприноса на дужину трајања овог поступка, јер је као поверилац био пасиван, односно није исказао активност у смислу да суду предложи друго средство извршења сагласно члану 8. ЗИП-а који је важио у време када су решење и закључак првостепеног суда достављени Одељењу за принудну наплату, а то није учинио ни касније. Из ових разлога је одбио захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, досуду тражене накнаде, као и трошкове поступка, а у погледу навода предлагача који је овај поступак покренуо уставном жалбом, а који се односи на повреду права на имовину и права на накнаду материјалне штете, предмет је вратио Уставном суду.

Неосновано се жалбом предлагача оспорава утврђено чињенично стање, шта више ови наводи жалбе се не односе на наведени извршни предмет, већ на неке друге предмете извршења. Неосновано се жалбом указује и на погрешну примену материјалног права јер је по оцени Врховног касационог суда, Виши суд у Краљеву, анализом дужине трајања поступка, као и предузетих процесних радњи од стране суда и понашања извршног повериоца, овде предлагача, правилно оценио да у конкретном случају није дошло до повреде права на суђење у разумном року.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије, свако има право на независтан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбом против ње.

Према члану 8б Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова, на поступак за заштиту права на суђење у разумном року, сходно се примењују одредбе које регулишу ванпарнични поступак. Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. упућује на сходну примену Закона о парничном

поступку, која у члану 10. прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року, а обавеза суда је да поступак спроведе без одуговлачења.

Разумна дужина овог судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

С обзиром на наведене критеријуме Виши суд у Краљеву је правилно закључио да се у конкретном случају ради о извршном поступку у коме је суд био дужан да поступа хитно, што је првостепени суд у поступку извршења и чинио и поступао ефикасно приликом вођења овог извршног поступка. Предлог за извршење поднет је 19.05.2011. године, тако што је по предлогу извршног повериоца овде предлагача, одређено да ће се извршење извршне исправе спровести пленидбом и преносом новчаних средстава са жиро рачуна извршног дужника К. „И. ЦГ“ ДП Б., на текући рачун извршног повериоца. Дана 27.05.2011. године донет је закључак са налогом Одељењу принудне наплате у Крагујевцу да изврши наведено решење које је достављено НБС. Иако је поступак извршења и даље у току, јер су рачуни извршног дужника били у блокади, извршни поверилац није променио средство извршења, правилан је закључак првостепеног суда да суд у извршном поступку није могао да утиче на спровођење извршења и да се то извршење раније оконча, с обзиром да је над извршним дужником покренут поступак реструктурирања, као и да је предлагач као извршни поверилац допринео дужини трајања поступка, јер је био пасиван односно није захтевао промену средстава извршења, због чега нису од утицаја наводи жалбе да је извршни дужник солвентан.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд правилно закључио да у наведеном извршном поступку предлагачу није повређено право на суђење у разумном року и сагласно томе правилно одбио захтев за заштиту права по том основу. Потврђена је и одлука да се уставна жалба у делу која се односи на повреду права на имовину врати Уставном суду, који је сагласно члану 170. Устава Републике Србије, једини надлежан да о томе одлучује, као и одлука о трошковима овог поступка, с обзиром да предлагач није успео са својим захтевом.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**